

DECIZIE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală, Ion Corolevski

examinând recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cabinetului avocatului „Iordachi Alexandru” împotriva Întreprinderii de Stat „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea cu privire la scutirea de plata taxei de stat și a fost restituită cererea de apel depusă de către Întreprinderea de Stat „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”,

c o n s t a ț ă:

La 28 august 2014, CA „Iordachi Alexandru” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 01 septembrie 2011, între CA „Iordachi Alexandru”, în calitate de avocat și ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”, în calitate de client a fost încheiat contractul de asistență juridică nr.28/11.

Menționează că conform pct. 1.1 din contractul de asistență juridică enunțat, avocatul s-a obligat să acorde părâtei, la solicitare, servicii de asistență juridică complexă asupra chestiunilor, care vor apărea în activitatea curentă a acesteia, să-i ofere consultații și să-i reprezinte interesele în materie juridică, în condițiile pct.1.2, iar conform pct. 2.1 din contractul enunțat, contractul a fost încheiat pentru o perioadă de 12 luni din data semnării, cu posibilitatea prelungiri automate pe un nou termen, în cazul când nu este reziliat cu cel puțin 30 de zile până la expirarea termenului, pentru care a fost încheiat.

Susține că conform pct. pct. 4.1 și 4.4 din contractul de asistență juridică enunțat, onorariul lunar al avocatului constituie suma de 3000 lei. Suma remunerației este fixă, indiferent de volumul serviciilor acordate în perioada de referință, iar conform pct. 4.2 din același contract, plata pentru serviciile prestate va fi achitată lunar, cel târziu până la data de 10 a lunii imediat următoare celei pentru care se efectuează plata, prin transfer la contul curent sau în numerar.

Afirmă că imediat după semnarea contractului, pârâta a început să utilizeze activ serviciile juridice ale avocatului, de consultanță, de întocmire a contractelor, pretențiilor, scrisorilor și a altor documente cu caracter juridic.

Invocă că conform pct. 3.8 din contractul de asistență juridică nr. 28/11 din 01 septembrie 2011, în cel mult trei zile bancare de la realizarea contractului, avocatul va întocmi actul de recepționare a serviciilor prestate, care va fi semnat de ambele părți ale contractului. La necesitate, pot fi semnate și acte de recepție intermediare. Actul de recepționare se consideră acceptat și aprobat dacă în termen de trei zile de la recepționarea acestuia, clientul refuză semnarea acestuia fără a formula obiecții motivate.

Mai invocă că deși nu era obligat să elibereze acte intermediare de primire-predare a serviciilor în baza contractului de asistență juridică, la cererea fostului administrator al pârâtei, reclamantul a eliberat actele de recepție nr. 1 pentru luna septembrie 2011 și nr. 2 pentru luna octombrie 2011, respectivele acte fiind semnate și ștampilate în modul stabilit.

Menționează că pârâta nu a efectuat careva plăți în contul achitării respectivelor servicii.

Susține că după numirea unui alt administrator al pârâtei, raporturile contractuale nu au încetat.

Afirmă că constatând neexecutarea obligațiilor de plată în baza contractului de asistență juridică, la 14 martie 2012, reclamantul a adresat pârâtei o notificare, prin care l-a atenționat asupra necesității respectării necondiționate a obligațiilor asumate. În același timp, a fost expediat și actul de primire-predare a serviciilor nr. 03 din 05 martie 2012, întocmit pentru perioada 01 noiembrie 2011 – 29 februarie 2012.

Reține că pârâta nu a invocat careva obiecții privind calitatea și volumul serviciilor prestate în baza contractului, fapt care, conform pct. 3.8 din contractul de asistență juridică nr. 28/11 din 01 septembrie 2011, reprezintă acceptarea și aprobarea necondiționată a actului de primire-predare a serviciilor nr. 03 din 05 martie 2012.

Invocă că pe întreaga perioadă de valabilitate a contractului de asistență juridică nu a fost constatat nici un caz de refuz al reclamantului de a acorda servicii de asistență juridică și nu a existat nici o solicitare de asistență juridică nesoluționată, însă cu toate acestea, nici după primirea notificării din 14 martie 2012, pârâta nu a efectuat careva plăți în vederea achitării serviciilor de asistență juridică prestate de reclamant.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârâtă a datoriei în sumă de 18000 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 6396,34 lei, iar în total suma de 24396,34 lei, precum și a taxei de stat în sumă de 731,89 lei și a altor cheltuieli de judecată, ce vor fi suportate în legătură cu examinarea pricinii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 noiembrie 2014 acțiunea a fost admisă și a fost încasată de la ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” în beneficiul CA „Iordachi Alexandru” datoria în sumă de 18000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 6396,34 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 731,89 lei, în total suma de 25128,23 lei.

La 24 decembrie 2014, ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” a depus o cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea

acesteia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii, cu încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”, fiindu-i acordat un termen de 7 zile din data recepționării încheierii pentru prezentarea dovezii de achitare a taxei de stat în sumă de 548,92 lei și a apelului motivat.

Ulterior, ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” a depus o cerere, prin care a solicitat scutirea de plata taxei de stat, deoarece blocurile sale sunt blocate de către organul fiscal și este în imposibilitate de a achita taxa de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015 a fost respinsă cererea cu privire la scutirea de plata taxei de stat și restituită cererea de apel depusă de către ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”.

La 03 iunie 2015, în termenul prevăzut de lege, ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii instanței de apel, scutirea de plata taxei de stat și restituirea pricinii în instanța de apel pentru judecarea apelului.

Recurenta ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece prin intermediul reprezentantului său, a înregistrat cererea de apel motivată în termenul acordat de către instanța de apel, precum și cererea suplimentară de anexare a probelor, care certifică solicitarea privind scutirea de plata taxei de stat.

Consideră că prin încheierea contestată i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale) și dreptul la un recurs efectiv (art. 13 din Convenție).

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 noiembrie 2014 acțiunea a fost admisă și a fost încasată de la ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” în beneficiul CA „Iordachi Alexandru” datoria în sumă de 18000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 6396,34 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 731,89 lei, în total suma de 25128,23 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 decembrie 2014, recurenta ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” a depus o cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, însă fără a achita taxa de stat la depunerea

apelului în conformitate cu art. 364 alin. (1) CPC, care direct indică că cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii și fără a indica în cererea de apel motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul în conformitate cu art. 365 alin. (1) lit. d) CPC, care direct indică că în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015 nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”, fiindu-i acordat acesteia un termen de 7 zile din data recepționării încheierii pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat și a cererii de apel motivată.

Din materialele dosarului rezultă că la 15 mai 2015, ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” a recepționat copia încheierii menționate (f. d. 49).

La 21 mai 2015, ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” a depus o cerere, prin care a solicitat scutirea de plata taxei de stat, deoarece este în imposibilitate de a achita taxa de stat pe motiv că conturile sale sunt blocate de către organul fiscal, întreprinderea înregistrând datorii la bugetul de stat.

În conformitate cu art. 85 alin. (4) CPC, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Articolul 4 din Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992 prevede că în cazurile prevăzute de lege, la cerere, judecătorul sau instanța judecătorească, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, este în drept să elibereze, complet sau parțial, de plata taxei de stat persoanele fizice și juridice, precum și să eșaloneze sau să amâne achitarea taxei de stat.

Din sensul art. 85 alin. (4) CPC și art. 4 din Legea taxei de stat se deduce că pentru scutirea de plata taxei de stat, solicitantul trebuie să prezinte probe pertinente, care să confirme că este în imposibilitate de a achita taxa de stat.

Însă, la materialele dosarului nu au fost anexate probe pertinente și veridice, ce ar confirma că recurenta ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” este în imposibilitate de a achita taxa de stat.

Or, persoana juridică, solicitând scutirea de plata taxei de stat, urmează să probeze lipsa mijloacelor financiare, prezentând în calitate de probă informația de la Inspectoratul fiscal privind existența și situația conturilor bancare, dările de seamă fiscale pentru ultimii ani, informația de la oficiul cadastral privind imobilele deținute, informația privind mijloacele de transport, pe care le are în proprietate, etc.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la scutirea de plata taxei de stat și a restituit cererea de apel depusă de către ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”, iar argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către ÎS „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cabinetului avocatului „Iordachi Alexandru” împotriva Întreprinderii de Stat „Stația de Stat pentru Încercarea Mașinilor” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Ion Corolevschi